

PO TAURAGNŲ DANGUM

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2015 gegužė Nr.73

Danguje gyvena vaikutis ir ruošėsi netrukus gimti. Vieną dieną jis paklausė Dievo:

– Man sako, kad tu rytoj ketini mane nusiųsti į žemę, bet kaip aš ten gyvensiu būdamas toks mažytis ir bejėgis?

– Iš daugelio angelų aš išrinkau vieną tau. Jis lauks tavęs ir tavim rūpinsis, – atsakė Dievas.

– Bet juk čia, danguje, man nieko netrūksta, tos dainos ir šypsenos, man jų reikia, kad būčiau laimingas...

– Tavo angelas tau dainuos ir šypsosis kiekvieną dieną. Tu jausi jo meilę ir būsi laimingas.

– Bet, – neatlyžo mažasis, – kaip aš suprasiu, kai su manim kalbės, juk aš nemoku žmonių kalbos?

– Tai paprasta, tavo angelas kalbės tau pačius gražiausius ir šilčiausius žodžius, kokių tu dar nesi girdėjęs, ir su didžiule kantrybe bei rūpesčiu jis mokys tave kalbėti.

Vaikutis pakėlė į Dievą akis:

– O ką aš darysiu, kai norėsiu pasikalbėti su tavimi?

Dievulis nusišypsojo:

– Tavo angelas suglaus tavo delniukus ir mokys tave maldų.

– O aš girdėjau, kad žemėje yra blogų žmonių, kas mane apsaugos ir gins?

Dievas apkabino vaikutį:

– Tavo angelas tave gins, net jeigu grės pats didžiausias pavojus.

Staiga mažutis nusiminė:

– Bet aš visą laiką būsiu nelaimingas, nes daugiau tavęs nebepamatysiu...

Dievas pakėlė vaikutį ir tarė:

– Tavo angeliukas visą laiką kalbės su tavimi apie mane ir mokys kelio, kad galėtum pas mane sugrįžti.

Šiuo metu buvo taip gera ir ramu danguje, bet žemėje jau girdėjosi balsai ir vaikutis paskubomis paklausė:

– Dievuliau, jeigu jau man reikia tave palikti, prašau, pasakyk man, kuo mano angelas vardu?

– Tavo angelo vardas nėra svarbus, tu jį tiesiog vadink *mamyte*.

(Pasakojimas iš interneto)

Valda Žebelinė

Mama, pabūk šalia

Pavasario žemė puošiasi žaluma. Pražysta ievos. Gamtoje – paukščių balsų klegesys. Metus skaičiuoja gegutės. Visi kaip galėdami sveikina atbudusią žemę, gyvybės davėją. Tokiu laiku ateina pati gražiausia šeimos šventė – Motinos diena, kuri Lietuvoje švenčiama pirmąjį gegužės sekmadienį nuo 1927 metų. Sovietiniais metais ji buvo primiršta. Šventėm Kovo 8-ąją, Tarptautinę Moters dieną. Ji neturėjo tiek švelnumo ir intymumo. Buvo sveikinamos visos moteriškos giminės atstovės. O juk moteris ir motina – tai ne tas pats. Tik motinos širdy užgimsta meilė kūdikiui. Tik ji nepavargdama, su didžiausiu pasiaukojimu supa ir globoja mažylį, saugo jį nuo visų negandų ir pavojų. Jos meilė ir rūpestis lydi mus visą gyvenimą. Ar mokame mes padėkoti mamai? Vis skubame, vis neturime laiko aplankyti, ištarti nuoširdžiausią ačiū. Atsipeikėjame tik tada, kai būna per vėlu, kai motulė jau ilsis smėlio kalnely. Ir lieka tada tik malda, deganti žvakė ir pavasarinių gėlių puokštelė. Tada su ilgesiu ir ašaromis prisimeni vaikystę, motulės lopšines ir pasakas, prisimeni jos švelnias rankas. Puiku, kad yra tokia šventė – Motinos diena, kuri sušildo sugrubusias, apkerpėjusias širdis, priverčia jas smarkiau

plakti. Manau, su tokiomis mintimis gegužės popietę rinkosi tauragniškiai į koncertą „Mama, pabūk šalia“, skirtą Motinos dienai.

Salėje klegėjo vaikai, ramiai šnekučiavosi suaugę. Buvo keista matyti tuščią, be jokių dekoracijų, sceną. Kai salėje užgeso šviesos, scenoje ėmė plaukti debesėliai ir pasirodė mažas, baltai apsirengęs vaikelis. Jis kalbėjosi su Dievuliu. Tas jų pokalbis taip sujaudino susirinkusių mamų širdis, kad ne vienai per skruostus nevalingai rito ašaros. Taip visi pamatė inscenizuotą Bruno Ferrero vaizdelį „Angelas, vardu Mama“.

Paskui į sceną pakilo nemažas darželinukų pulkelis. Žinau, kaip smarkiai plakė jų mamų širdys, kai mažyliai dainavo joms skirtas daineles. Kai kurie vaikučiai dar tokie maži, o jau turėjo tiek daug dainų išmokti. Jaudulys ir įtampa padarė savo. Vienas berniukas neatlaikė ir graudžiai pravirko. Draugai be jo užbaigė pasirodymą ir įteikė mamytėms savo dovanėles.

Darželinukus pakeitė mokinukai. Jie ne tik dainavo, bet ir tarmiškai sekė sakmes. Užbaigdami savo pasirodymą, kiekvienas pasakė: „Myliu Tave, Mamytė“ ir įteikė pačių sukurtus paveikslus. Kol pradinukai šurmuliavo, į sceną pakilo abiturientė Gintarė su mama. Ji padeklamavo eiles, skirtas mamai. Po to moterų vokalinis ansamblis „Gelmė“ padainavo keletą dainų. Gražiai nuskambėjo Ingos ir Ligitos atliekama daina „Mamai“.

Kapelos muzikantai pakilo į sceną su savo mamomis. Jos buvo pasodintos šalia. Paklaususios keleto kūrinų, skirtų mamoms, jos gavo po rožę. Ypač gražu buvo žiūrėti, kaip dainuojant „ištieski rankas, paglostyki plaukus...“, viena mama taip ir padarė – grojančiam sūnui paglostė galvą. O kai nuskambėjo Svajonių valsas ir buvo pasiūlyta sūnams išvesti šokti savo mamas, drąsiausi pasirodė mūsų pradinukai – su mamomis šoko Tomas, Aivaras ir Mikas.

Seniūnas Alvydas Danauskas pasveikino susirinkusias mamas. Bendruomenės pirmininkė Danguolė Grabauskienė įteikė saldų prizą vienai iš aktyviausių mamų. Ja šiemet tapo Janė Šinkūnienė. Ji talkina organizuojant daugelį švenčių. Ačiū jai už darbščias rankas ir norą padėti. Aktyviai kultūriniame miestelio gyvenime dalyvauja ir jos vaikučiai – Jonė ir Mikas.

Pabaigoje išgirdome Loretos ir Vilmos atliekamą dainą „Tik negesink šviesos“.

Koncertas tęsėsi pusantros valandos, bet nė kiek nepabodo. Visokio amžiaus vaikai išsakė savo meilę Mamai. Žiūrovai liko patenkinti ne tik koncertu, bet ir per multimediją parodytais nuostabiais vaizdais, kurie, dainuojant dainas, papuošė sceną.

Scenoje darželinukai

Mamas sveikina pradinukai

Moterų ansamblis „Gelmė“

Bronė Juknevičienė

Kai Tauragnuos žydi vyšnios...

Kai Tauragnuos žydi vyšnios, Tauragnų krašto bendruomenė švenčia savo gimtadienį. Tai tradicinė bendruomenės šventė, kasmet džiuginanti naujomis idėjomis, žiūrovais ir dalyviais. Jau antri metai šventė turi naują ir labai gražią vietą – Eugenijos Šimkūnaitės vyšnių sodą, kuriame auga, pavasarį pasipuošia baltais žiedais, o vasarą, tikėkimės, raudonuos ir links nuo uogų svorio, 100 vyšnių.

Į sodą galima ateiti ne tik per šventę, tiesiog šiaip sau, pasigrožėti. Sakot, ko čia vaikščioti, kai pavasarį darbas darbą veja, o ir savam sode vyšnios žydi... Nežinau, kaip pasakyti nenuobodžiai, kad pavasaris – pats gražiausias metų laikas... Nesugalvoju... Jis tiesiog gražiausias! Ir žaluma dar tokia ryški, ir tiesios ežios daržuose, ir žemė dar juoda nuo drėgmės, ir rausvi pumpurai, tik ir laukiantys dar daugiau saulės, kad galėtų baltuma užlieti visus sodus... Ir jau žydinčios vyšnios – užkliudai šakelę, ir pasipila žiedlapių lietus... Ir reikia to gražumo žmogui, kad akys ir širdis turėtų kuo džiaugtis, kad matytumėm, kokioj gražioj vietoj mes gyvenam ir kad tuo mokėtumėm pasidžiaugti.

Ir nors šeštadienį, gegužės 9, diena buvo labai tinkama darbams lauke, kultūros centro salė buvo pilna. Neskaičiavau, kiek buvo savų, kiek svečių, bet visi, nesvarbu, tauragniškiei ar atvykę, buvo gražios šventės dalyviai. Bendruomenės pirmininkė Danguolė Grabauskienė šį kartą nekalbėjo apie nuveiktus darbus ir ateities planus, nes ne toks šios šventės tikslas. Šiais metais svarbu buvo sukviesti kuo daugiau tų žmonių, kurie sodino vyšnias.

Danutė Kunčienė, vyšnių sodo Tauragnuose idėjos sumanytoja, atsivežė per 30 „Žolinčių akademijos“ narių. Neapsiriksiu pasakydama, kad ji džiaugiasi kiekvieną kartą, kai atvyksta pas mus į svečius, nebijo to džiaugsmo parodyti ir pasakoja apie mus „žolinčiams“ taip, kad tie nori pamatyti taip išgirtą kraštą ir jo žmones. Pagalvoju, kad mes tikrai turime kuo didžiuotis ir kuo pasidžiaugti, tik kartais nemokame ar nenorime. Gal manome, kad tik kitur geriau? Atrodo, nukrypau nuo temos, juk rašau apie šventę... Bet jau kelintą kartą, kai rajono laikraščiuose skaitau straipsnius apie tuštokus miestelių kultūros centrų renginių metu, vis pagalvoju: o ko reikia, kad žmonės ateitų į renginius? E. Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondo prezidentas prof. Romas Pakalnis *mums ir apie mus* pasakė, kad jis labai džiaugiasi, jog tauragniškiei ne vieni, kad čia yra ko pasižiūrėti ir kuo pasidžiaugti (gausus svečių būrys tą įrodo). Fondo nariai balandžio mėnesį buvo Tauragnuose ir pasodino dešimt vyšnių, taigi, sakė R. Pakalnis, jie pilnateisiai svečiai. Birutė Karnickienė, fondo pirmininkė, visiems linkėjo, kad vyšnaitės augtų ir žydėtų, kad Tauragnus lankytų daug svečių, kad šeiminkės keptų pyragus ir turėtų ką jais vaišinti. Iš Vilniaus taip pat atvyko botanikė dr. Živilė Lazdauskaitė ir Juozas Karnickas.

Šventėje netrūko sveikinimų ir linkėjimų. B. Karnic-

Nuotraukose: šventės, skirtos Motinos dieni, akimirkos

kienė perdavė Gražinos Kadžytės nuoširdžius ir šmaikščius linkėjimus, D. Grabauskienė bendruomenės vardu pasveikino D. Kunčienę su artėjančiu jubiliejumi, tulpės puokštėje buvo suskintos iš tauragniškių darželių (žiedų tiek, kiek metų), o ir pati bendruomenės pirmininkė sulaukė ne mažiau originalios puokštės iš Piliakalnio seniūnaitės Danutės Valkauskienės.

Kalba prof. R. Pakalnis

Mintimis dalinasi B. Karnickienė

Gėlės Danutei Kunčienei

Pradėdama koncertinę dalį Kauno kamerinio teatro aktorė Kristina Kazakevičiūtė skaitė eiles apie vyšnių žydėjimą. („Žmonės skuba į turgų per patį vyšnių žydėjimą...“, – skaitė aktorė. Tie, kas klausė ir įsiklausė, suprato, kad aktorė kviečia nepraeiti pro grožį, nors dažniausiai kasdienybė mus taip įtraukia, jog netiki, kad apskritai pasaulis *gali būti gražus*). Šitie žodžiai taip tiko vyšnių žydėjimo šventei ir mums visiems! Aktorės skaitomas eiles keitė kanklių muzika. Abejingų nepaliko Utenos krašto žmonių su negalia sąjungos kapelos „Dar ne sutema“ (vadovė Zita Kviklienė) dainos, valsai ir polkos. Kapelos vadovė bendruomenei palinkėjo kantrybės darbuose ir valdžios dėmesio. Salėje nuošė šioks toks juokelis, kažkaip apie valdžią tokiam renginyje visai „nesigalvoja“. Grojo ir dainavo kapela iš Sudeikių „Seliavytė“ (vadovė Angelė Dikmonienė), o kartu su ja ir visa salė. Ir labai gera buvo matyti, kad tarp devynių kapelos muzikantų yra jaunų veidų. Džiaugėsi atlikėjai, būdami scenoje, džiaugėsi ir žiūrovai.

Koncertavo ir savi, Tauragnų kultūros namų kapela (vadovė Vilma Valienė), ovacijas ir prašymus pakartoti sukėlė jų atliekama daina pagal A. Miškinio žodžius „Oi ta dalia dalužė“. Koncertas baigėsi tradicine visų kartu atliekama daina „Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios...“ Po bendros dainos įstrigo prof. Romo Pakalnio pasakyti žodžiai, kad gal tik aukštaičiai taip moka džiaugtis vyšnių žydėjimu, o ne užaugusiomis bulvėmis ar burokais...

Salės vaizdas

Vyšnių sodelyje svečiai iš Vilniaus

Kaip ir buvo skelbta, šventė tęsėsi Gesės vyšnių sodelyje, kur dalyviai improvizuotoje kavinėje „Po žydinčiom vyšniom“ vaišinosi čia pat iš „razavų“ miltų iškeptais blynais, paskanintais vyšnių uogiene. Garavo žolelių arbata, burnoje tirpo vyšnių pyragas... Arbatą virė Gražina Grašienė, blynus kepė Inga Šinkūnienė, Janė Šinkūnienė, Salija Deveikienė ir šių eilučių autorė. Ugnį kurstė Vidas Juknevičius, Justas Šinkūnas rūpinosi, kad būtų kur sukrauti iškeptus blynus. Gražinai jos darbas buvo ne naujiena, o štai visos blynų kepėjos šiek tiek jaudinosi, nes darbas „kavinėje“ buvo debiutinis. Du padėklai jau buvo kupini blynų, o niekas net nepriėjo paragauti! Pasirodo, dar vyko fotosesija prie žydinčių vyšnių. Nors žydėjo dar nedaug vyšnelių, užtat visos jos buvo papuoštos spalvotais kaspinėliais ir taip „pražydo“ visas sodas.

dalykas! Ėjo, klausė blynų recepto, domėjosi, kas tie „razavi“ miltai, ne vienam buvo įdomus ir pats kepimo procesas, o gal ir didžiulė keptuvė domino.

Dar ilgai šurmuliavo ir nesiskirstė žmonės, skanavo blynus su vyšnių uogiene ir vyšnių pyragą su arbata, bendravo, dainavo. Juk tai mūsų šventė! Tiesa, pamiršau parašyti, kad aprangos kodas buvo – gėlės, žiedai. Kas savo spintoje tokių rūbų nerado, be žiedų neliko – „Žolinčių akademija“ visus papuošė gėlėmis – lipdukais su vyšnių žiedais.

Kaip gera, kad yra kuo džiaugtis ir kad kiekvienoje šventėje yra nors dalelė daugelio bendruomenės narių minčių, idėjų, darbo ar tiesiog buvimo kartu.

Šventę rėmė Utenos r. savivaldybė ir Utenos kultūros centras.

Sodelyje geros nuotaikos netrūko

Moterys vaišino blynais ir arbata

Paskui gi vos spėjome suktis aplink keptuvę. Pasirodo, blynai iš „razavų“ miltų daug kam buvo neregėtas-negirdėtas

Toliau tęsiame Nijolės Šuminienės pasakojimą apie Šuminų kaimą

Aldona Šuminienė (Žilėnaitė) g. 1931 m. Vaišnoriškės kaime. Apie 1956 m. atitekėjo į Šuminų kaimą.

„Kai ištekėjau už Vytauto Šumino, kaime buvo apie 50 žmonių. Trobose klegėjo vaikai, buvo daug jaunimo. Vyro namuose išlikęs autentiškas klijimas su jauja. Jis statytas prieš 300 metų. Klijimas statytas be vinių. Sukaltas mediniais vageliais, išlikę senoviniai vyriai.

Šuminų kaimo moterys valdiškų darbų nedirbo. Ant jų pečių buvo namų ūkis ir vaikai“.

Klijimas Šuminų kaime

Nastė (Šuminaitė) Kurmienė g. 1949 Šuminų kaime.

Baigusi Ignalinos vidurinę mokyklą, mokėsi Utenos kulinarijos mokykloje ir buvo paskirta dirbti į Tauragnus. Tauragnuose dirbo mokyklos ir miestelio valgyklose. Čia praleido 25 savo gyvenimo metus. Prieš du dešimtmečius kartu su vyru Vytautu sugrįžo į gimtąjį Šuminų kaimą. Kai paprašiau prisiminti vaikystę, Nastės akyse sublizgėjo ašaros.

„Tai gražiausi prisiminimai, nors vaikystė buvo labai sunki, ji taip greit prabėgo. Atsimenu: didžiausias džiaugsmas buvo, kai per vasarą grybavau, grybus parduodavau, o rudenį nusipirkau

uniformą. Tai buvo 8 klasėje. Tuomet ir aš neišsiskyrčiau iš kitų mergaičių.

Visus drabužius mama siūdavo ir persiūdavo pati, nes buvo siuvėja. Panešioja paltelį vienas vaikas, persiuvia kitam. Mama pati verpdavo *kalvaratu*, ausdavo staklėm, veldavo vaikam veltinius. Vaikystėje teko ganyti karves. Kaip baisu būdavo, kai girdi vilkų staugimą ar, lyjant lietui, griaustinį. Teko ir šienaut, ir šieną grėbt.

Tėvai augino kanapes, tai jas turėdavau raut, merkt paupy, tuomet grūsdavom linų mintuvu, kol gaudavom pluoštą. Tėvai laikė gyvulius. Kas vakarą turėjau pripjauti darže kiaulėm lapų. Daržas buvo toliau nuo namų, lapus sunku nešti, o netoli daržo ežere būdavo paliktas laivas, tai prisikraudavau pilną laivą burokų lapų ir parsirdavau arčiau kaimo. Tėvai augino javus. Rugius pjaudavo pjautuvais, o man pjauti teko jau dalgiu. Iš po dalgio rugius suimdavom ir rišdavom į kūlius, o juos statydavom į kuorus. Vėliau su kultuvais iškuldavom, o šiaudus vėl surišdavom į kūlius. Vėliau jais dengdavo stogus. Ant pečiaus tėvai džiovindavo iškultus, išarpuotus miežių grūdus. Juos veždavo į Minčios malūną, iš ten parsiveždavo miežinių kruopų. Tėvas laikė bites, todėl pats turėjo pasidaryti avilius. Avilius gamindavo iš medžio, kurio vidus buvo sutrūnijęs. Išimdavo puvinį, galus uždarydavo, padarydavo lakas ir įkeldavo į medį naujiems spiečiams gaudyti, tokius avilius naudojo ir sodyboj.

Nastės Kurmienės mama Emilija, tėvas Kazys ir sesuo Angelė. 1948 m.

Būdami vaikais labai laukdavom Velykų ir Kalėdų. Mama kepdavo pyragus, o mes sėdėdavom prie pečiaus ir laukdavom pagranduko. Iš tešlos mama padarydavo ir iškepėdavo ne tik pyragą, bet ir įvairiausių „karveliukų“. Didelė šventė buvo kiaušinių marginimas. Mama išskutinėdavo, o mes merkdavom į vandenį su svogūnų lukštais ar beržų vantų lapais. Kiekviena kaimo šeima turėjo prie namo ne tik ūkinius pastatus: tvartą, svirną, klojimą, bet ir pirtį. Mūsų šeima pirtį kūrėdavo dažnai. Į statinę su vandeniu pridėdavo karštų akmenų. Akmenis įkaitindavo atskirai. Kiek aš pamenu, prausimuisi ir skalbimui naudojo ūkišką muilą, anksčiau – šarmą. Prieš didžiausias metų šventes turėdavom ir kitų darbų: lempas puošdavom karpiniais, turėjome pakeisti medinių lovų „matrasų“ šiaudus ar ajerus. Ant stalo užtiesdavom namuose austą staltiesę ir, jei darželyje žydėdavo gėlės, primerkdavom į vazą. Darželyje augo rūtos, lelijos, karkliukai, jurginai“.

Nastia ir Vytautas Kurmiai

Sugrįžusi į gimtąjį kaimą Nastė ir vėl, kaip vaikystėje, vis bėga, skuba, tai bulviakasis, tai šienapjūtė, tai daržus prižiūrėti, rūpi ir į mišką nubėgti, nes ten tai uogos, tai grybai. Tik šiandieną jai lengviau, nes jau 40 metų šalia vyraus Vytautas. O ir rankų darbą kai kada pakeičia technika. Ir, žinoma, didžiausias džiaugsmas, kai aplanko anūkai.

Gegužės mėnesio jubiliejai Sveikiname!

60 metų sukaktį švenčia **Danutė Gimžauskienė** iš Sėlės kaimo ir **Valda Klišonienė** iš Daunorių;

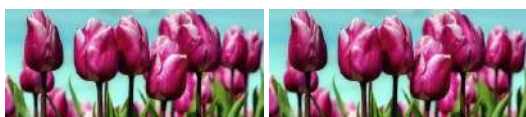
70 metų jubiliejų pažymi **Stanislovas Šuminas** iš Žiezdrių;

75 metai sukanka **Jonui Grumbinui** iš Varniškių vs.;

80 metų sulaukė **Janina Musteikienė** iš Vyžių kaimo;

85 metai sukanka **Broniui Narkūnui** iš Stūglių kaimo ir **Emilijai Bainorienei** iš Šeimaties;

90 metų jubiliejų švenčia **Jadvyga Bivainienė** iš Sėlės kaimo.

Mūsų kūryba. Eilės Mamai

Valda Žebelinė

Jau praėjo žiema, ir skaudi žaluma,
Ir gegužės žiedai žeidžia širdį.
Vėl Motulės diena.
Vėl liūdžiu aš viena,-
Mano aimanas Dievas tegirdi.
Lūpos šnabžda žodžius -
Ir švelnius, ir gaudžius:
- Motinėle, Tavęs pasiilgau.
Kaip norėčiau prisėst, prisiglaust prie
peties,
Pasakyt, kaip be galo man ilgu.
Iš aukštybių matai-
Sensta tavo vaikai
Ir anūkai vaikus jau augina.
Keičias metų laikai,
Bąla mūsų plaukai.
Koks brangus mums Mamos
atminimas!

Ligita Balčiūnienė

Tavo akys žydi žibutėm,
Lūpų kontūrai – rožių žiedais,
Kiek pailso tik tavo rankelės,
Jos užimtos kasdieniais darbais.

Tačiau gali nuversti jos kalnus,
Ištirpdyt šaltas ledo pilis,
Miela Mama, tu aplenki jaunos,
Juk stipri Tu – jauna dar širdis.

Tu esi mūsų sielos stiprybė,
Duodi visad jėgų su kaupu,
Ir iš kur tavyje tiek tvirtybės?
Tu sutverta gyvent dėl vaikų!

Apie renginius trumpai

(informacija Danguolės Grabauskienės)

Balandžio 11 d. Utenos A. ir M. Miškinų viešosios bibliotekos konferencijų salėje vyko kraštietės dr. Eugenijos Šimkūnaitės receptų rinkinio pristatymas. Kalbėjo prof. Romas Pakalnis, Eugenijos Šimkūnaitės labdaros ir paramos fondo pirmininkė Birutė Karnickienė, botanikės Jonė Vaičiūnienė ir Živilė Lazdauskaitė. Taip pat dalyvavo Žolinčių akademijos prezidentė Danutė Kunčienė.

Apie nuveiktus darbus saugojant kraštietės atminimą pasakojo muziejininkė Gražina Grašienė, Tauragnų

mokinukai skaitė tarmiškus tekstus, dainavo moterų vokalinis ansamblis „Gelmė“ (vadovė Vilma Valienė).

Po renginio svečiai važiavo į Tauragnus, kur kartu su tauragniškais E. Šimkūnaitės vyšnių sodelyje pasodino dar 10 vyšnių.

Tauragniškiai ir svečiai po talkos

Balandžio 17 d. kultūros namuose buvo paminėta pasaulinė Kultūros diena. Sveikinimo žodį tarė seniūnas Alvydas Danauskas, kultūrinių renginių organizatorė Danguolė Grabauskienė, Piliakalnio ir Tauragnų seniūnaitės Danutė Valkauskienė ir Giedrė Tubelienė. Skambiają dainelę padainavo Tauragnų mokinukai. Šventėje dalyvavo kultūros darbuotojos iš Kuktiškių ir Saldutiškio skyrių: kultūrinių renginių organizatorės Laimutė Kleinienė ir Giedrė Šimkūnaitė-Kandratavičienė, meno vadovės Danutė Zajančauskienė ir Stasė Kapcevičienė. Gitara grojo ir dainavo Marytė Rimkienė iš Saldutiškio, kelias puikias melodijas ir dainą padovanojo Pranas Virvytis ir Danutė Valkauskienė (juos ir matote **nuotr.**), o taip pat viešnios iš Kuktiškių. Vėliau susirinkusieji žiūrėjo „Moko“ teatro spektaklį pagal lenkų rašytojo L. A. Dmuševskio komediją „Gaila ūsų“ (rež. Loreta Juškėnienė).

Balandžio 19 dieną Klykių bendruomenėje vyko visuotinis ataskaitinis-rinkiminis susirinkimas. Bendruomenei ir toliau vadovaus Rita Butavičienė. Po susirinkimo koncertavo UKC Tauragnų skyriaus kapela (vadovė Vilma Valienė).

Klykių bendruomenės nariai ir Tauragnų kapela

Balandžio 19 d. Kaune vyko 2015 m. Lietuvos vaikų ir moksleivių – liaudies kūrybos atlikėjų konkurso „Tramtatulis“ respublikinis turas. Šio turo diplomante tapo Tauragnų Eugenijos Šimkūnaitės skyriaus 3 klasės mokinė **Jonė Šimkūnaitė** (mokytoja Aldona Tartilienė). Sveikiname!

Tęsiame rubriką „Kai aš mažas buvau...“

Lažinuosi, kad pažiūrėję į pirmą nuotrauką, neatpažinsit, kas ta baltapūkė maža mergytė, kurios mylavimus nuolankiai kenčia kaimynų šuo. Mama ją taip ir vadino – baltapūkė. Mergytė nufotografuota šalia kelio. Mama pasakojo, kad būtent čia vos neįvyko nelaimė. Mažylė baltapūkė, apdėta šviesiais rūbais, gulėjo keliuko smėlyje. Tuo metu kažkas važiavo keliuku. Gerai, kad baltapūkė sujudėjo: gal atsibodo gulėti, o gal šunį pamatė... Vairuotojas spėjo sustabdyti..

Kitoje nuotraukoje gal jau pažinsit Gražiną Kunickienę. Jos plaukai čia apšviesti saulės ir nelabai matyti, kad po kelerių metų jie tapo juodi juodi. Gražiną mama nukirpo plikai, kad plaukai geriau augtų, ir jie ataugo labai stori, tankūs ir labai juodi. Į fotoobjektyvą Gražina žiūri labai rimtai, gal dėl to, kad vaikystėje buvo labai rami mergaitė – ne tokia, kaip jos padūkusi sesuo, savo gražiajai lėlei vėliau „per kiaušą“ išlupusi akis. O Gražina labiausiai mėgo žaisti su knygomis, netgi tada, kai dar nemokėjo skaityti. Susidėliodavo visas turimas knygas ant stalo ir „skaitydavo“...

Gražina su tėčiu ir jaunesne seserimi Jūrate

Labai džiaugiuosi, kad laikraščio skaitytojai atsiverčia nuotraukų albumus, paklausia savo tėvų, kokie jie buvo vaikystėje ir tuo pačiu patys į ją sugrįžta prisimindami links-

mus (ar nelabai) nutikimus.

Jūsų vaikystės nuotraukų ir pasakojimų laukia ir nori pateikti skaitytojams **Bronė Juknevičienė**.

Apie sportą

Balandžio 18 dieną vykusiose virvės traukimo varžybose Tauragnų seniūnijos komanda – **Modestas Gimžauskas, Mindaugas Gimžauskas, Arūnas Gimžauskas, Kęstutis Žygelis, Andrius Pošiūnas, Ernestas Gaidelis** užėmė **II vietą**. Sveikiname vyrus galiūnus, kuriuos ir matome nuotraukoje.

Gegužės 9 d. žaidė krepšininkai. Moterų (**Jurgita Anuškevičienė, Ieva Gineitytė, Rūta Kovalskytė**) ir vyrų (**Rokas Anuškevičius, Dainius Jackūnas, Mantas Vadišius, Vaidas Petrauskas**) komandos iškovojo **II vietą**. Sveikiname!

Vyrų krepšininkų komanda

AKTUALU

Susumavus visų vienuolikos sporto šakų rezultatus paaiškėjo, kad dvi seniūnijos – Leliūnų ir Tauragnų, surinko vienodai taškų – po 79. Leliūniškiai pagal pirmų vietų skaičių tapo 2015 metų Utenos rajono seniūnijų žaidynių nugalėtojais, antra vieta atiteko mūsiškiams.

Džiaugiamės ir dėkojame visiems, kurie dalyvavo varžybose ir gynė Tauragnų garbę.

KVIEČIAME

Gegužės 19 dieną 18.30 val. humoro grupės „Ambrozija“ ir dainininko Pauliaus Stalio koncertas. Bilieto kaina 4 Eurai, vaikams 7-10 metų – 2 Eurai. Koncerto dieną – 5 Eurai.

Išankstiniai bilietai jau parduodami kultūros namuose.

Gegužės 23 dieną 14 val. kviečiame kartu švęsti **Sekmines** Beržatilčio kaime, Juodvalkių sodyboje. Vaišės suneštinės kaip senovėje. Gros tauragniškų kapela, žaisime Sekminių žaidimus, dainuosime dainas, kepsime kiaušiniene (atsinešam po kiaušinį!)

DĖKOJA

Mėgėjų teatro „Mokas“ artistai ir režisierė Loreta Juškėnienė dėkoja visiems, kurie už juos balsavo laikraščio „Utenos diena“ skelbtuose šauniausio teatro rinkimuose.

Mūsų teatrui atiteko II vieta. Sveikiname!

Tie, kurie **gegužės 22 dieną 7.30 val. važiuojame į Vilnių ir Trakus**, nepamirštame asmens dokumentų. Jų reikės einant į Seimą. Vaikai privalo turėti mokinio pažymėjimą arba gimimo liudijimą.

Liepos 31 – rugpjūčio 1-2 d. organizuojama ekskursija į Ventspilį, kur kaip tik vyks miesto šventė. Nakvynė ten pat (kaina parai 49 Eurai keturiems žmonėms). Kelionės kaina apie 15 Eur (ne bendruomenės nariams ir rėmėjams). Saviems didesnę dalį dengsime iš bendruomenės lėšų.

Planuokite atostogas ir jau užsirašykite. Autobuse 69 vietos. Pakvieskite draugus ir pažįstamus, nes tauragniškiai turbūt vieni autobuso neužpildysime.

Gegužės 26 dieną (antradienį) Tauragnų sen. bus surenkamos buityje susidarancios pavojingos, didelių gabaritų ir pakuotės atliekos. Atliekas reikia atnešti prie gatvės, jos turi būti nesumaišytos su komunalinėmis atliekomis.

Nuo gegužės 19 d. (antradienio) kiekvieno mėnesio trečiąją antradienį nuo 10 val. iki 12 val. Utenos r. savivaldybės administracijos Viešosios tvarkos skyriaus specialistė Daiva Musteikienė priims gyventojus Tauragnų seniūnijoje (A. Musteikio g. 35). Gyventojai galės kreiptis su prašymais ir skundais, susijusiais su viešąja tvarka: dėl gyvūnų laikymo Utenos r. savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių; dėl Utenos r. savivaldybės atliekų tvarkymo taisyklių; dėl Utenos r. savivaldybės gyvenamųjų vietovių (išskyrus miesto) tvarkymo ir švaros taisyklių; dėl Utenos r. savivaldybės želdinių apsaugos taisyklių; dėl triukšmo prevencijos Utenos r. viešosiose vietose taisyklių ir kitais klausimais.

A†A Seniūnijoje

balandžio mėn. mirė

KIRILA SIPČENKO, 76 metų, Vilkažlauzdės k.

Gegužės mėnesį

ALBERTAS UDRA, 68 metų, Tauragnai.

Užjaučiame artimuosius

Nuotraukos Ernestos Butavičiūtės, Danguolės Grabauskienės, Lauros Gimžauskienės, Gražinos Grašienės, Linos Paukštienės, Nijolės Šuminienės, Aldonos Tartilienės, Žymanto Trimonio, taip pat iš asmeninių archyvų;

Redagavo ir maketavo

Danguolė Grabauskienė

Spausdino Utenos spaustuvė